

Ο Παλμός των Μηλιωτών

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 41 ΙΟΥΛΙΟΣ 1937, ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΗΛ. (0656) 31244, 31376, (0651) 20217, 36909

ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ!

Ακόμα περιμένουμε την απάντηση του Γραφείου Πολεοδομίας Ιωαννίνων σχετικά με την άρνησή του για χορήγηση άδειας ανέγερσης Αγροτικού Ιατρείου και Κτηνιατρείου στους Μηλιωτάδες!

Αναρωτιόμαστε. Γιατί τάχα η Πολεοδομία δεν εξηγεί τους λόγους που την αναγκάζουν στην ενέργειά τους αυτή; Μήπως οι λόγοι είναι ανυπόστατοι; Μήπως υπάρχει κάποια σκοπιμότητα;

Στην εφημερίδα «Ηπειρωτικός Αγών» της 29 Μάη και στον «Παλμό των Μηλιωτών» του μήνα Μάη '87 αναφέραμε τους λόγους που η ενέργεια αυτή είναι εντελώς αδικαιολόγητη και ζητούσαμε απάντηση από την αρμόδια υπηρεσία. Αλλά δυστυχώς «φωνή βοώντος εν τη ερήμω»!

Εσείς τι λέτε κ. Νομάρχη; Είναι επιτρεπτό σήμερα να μη δίνεται απάντηση από υπηρεσίες στο λαό, για θέματα που τον αφορούν; Εμείς περιμένουμε.

Η εφημερίδα «Το Ζαγόρι μας» στο φύλλο του Ιουλίου '87 δημοσιεύει τα παρακάτω σχετικά με το θέμα αυτό:

ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΟΤΕ

Με αφορμή την άρνηση του Πολεοδομικού Γραφείου Ιωαννίνων για τη χορήγηση άδειας ανέγερ-

σης Αγροτικού Ιατρείου στο χωριό Μηλιωτάδες με το αιτιολογικό ότι η περιοχή Τσίππας - Μηλιωτάδες - Καμπέρ Αγιά θα κατακλυστεί από τα νερά του προβλεπόμενου φράγματος «Στενού Καλαρύτικου» τίθεται το ερώτημα: Είναι βέβαιο ότι θα προγραμματισθεί το έργο και πότε; και μέχρι ποίου σημείου θα πλημμυρίσει η έκταση;

Γιατί από ότι γνωρίζουμε τίποτε το θετικό δεν υπάρχει εκτός από κάποια μελέτη της ΔΕΗ όπως δήλωσε και ο Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας σε επερώτηση βουλευτή. (Σ.Σ. Στη συνέχεια αναφέρεται η απάντηση του κ. Υπουργού για το θέμα).

Η περιοχή είναι από τις ευφορότερες, κάποτε διακρίνεται για τους αμπέλωνες της. Είναι επιτρεπτό να απαγορεύεται η αξιοποίησή της, επειδή υπάρχει κάποια πιθανότητα να γίνει αναπτυξιακό έργο; Και εάν δεν γίνει; ή εάν δεν κατακλυστεί από τα νερά του φράγματος ολόκληρη η περιοχή αλλά ένα μέρος αυτής;

Ομιλεί όχι μόνο η κυβέρνηση αλλά όλοι οι οικονομικοί παράγοντες για παραγωγικότητα. Πώς όμως θα πραγματοποιηθεί (Συνέχεια στη σελ.6)

Το πανηγύρι της Αγίας Μαρίνας από την Αδελφότητα Δερματίου στη Φιλαδέλφεια ΗΠΑ

Από τον ΙΩΑΝΝΗ ΧΡ. ΜΑΝ. ΘΟ συντ)χο δάσκαλο.

Με βαθιά συγκίνηση και εξαιρετική χαρά παρακολούθησα την ετήσια χοροσπερίδα που διοργανώνει η εδώ Αδελφότητα με την ευκαιρία της προεπίδοξής της «ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ».

Μέσα σε μια χαρούμενη και γελαστή ατμόσφαιρα, με ένα γνήσιο Ελληνικό τρόπο γλεντιού και με τη συνοδεία του συγκροτήματος Δημοτικού τραγουδιού του Έλληνα τραγουδιστή Πέτρου Τζούμα με κλαρίνο του Παναγιώτη Χαλιγιάννη, στην ευρύχωρη και κατάλληλα διακοσμημένη αίθουσα του καθεδρικού Ναού του Αγίου Γεωργίου της Φιλαδέλφειας, όλοι οι συγχωριανοί μας, ακόμα και πολλοί συμπατριώτες μας από τα χωριά Πέτρα και Ιτέα, αδελφωμένοι ξεφάντωσαν και γλεντοκόσαν μέχρι τα μεσάνυχτα το Σαββατόβραδο 18 του Ιούλη.

Η γιορτή αυτή που διοργανώνεται από την εδώ Αδελφότητα και γίνεται κάθε χρόνο την ημερομηνία αυτή, δίνει την ευκαιρία να ανταμώνουν όλοι οι εδώ παραπληρόντες συγχωριανοί μας να γλεντούν αδελφωμένοι, να γνωρίζονται τα παιδιά των και να διατηρείται έτσι ο μεταξύ τους πατριωτικός σύνδεσμος και να μη χάνεται μέσα στον απέραντο και πολυ-

κύμαντο πολιτισμό των Η.Π.Α. Αυτό το ένοιωσα βαθιά μέσα στην ψυχή μου στην φετινή χοροσπερίδα που είχα την τιμή να παρευρεθώ και να συνεορτάσω μαζί τους.

Μέσα σε μια ατμόσφαιρα χαράς, γέλιου και ξεφαντώματος, μέσα σε μια ατμόσφαιρα πατριωτικού ενθουσιασμού που ζωγραφίζονταν στα πρόσωπα όλων, μικροί και μεγάλοι διασκεδάσαν και χόρεψαν χορούς και τραγούδια της πατρίδας τους. Η όλη εικόνα παρουσίαζε μια πραγματική εικόνα ελληνικού γλεντιού και όλοι έζησαν μια νύχτα ευχάριστη, λες και ήταν όλοι στην πατρίδα τους, μακριά από την έξω από την αίθουσα πολυθόρυβη ζωή της πόλης.

Αξίζουν τα θερμά συγχαρητήρια τόσο στον πρόεδρο της Αδελφότητας κ. Γιώργο Τσιόδουλο και στο Διοικητικό Συμβούλιο που διοργάνωσαν τη γιορτή, όσο και σε όλους τους συγχωριανούς μας που με την συμμετοχή τους δημιουργήσαν μια πραγματική ελληνική οικογένεια και ατμόσφαιρα που είναι τόσο απαραίτητη εδώ στην ξενιτιά.

Η αγάπη και το ενδιαφέρον όλων για την πατρίδα τους είναι βαθιά ριζωμένη στις καρδιές τους (Συν. στη σελ. 6)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

1) ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Η Αλίκη Λ. Τσιούρη και ο Θεόδωρος Ιωαννίδης απέκτησαν αγόρι.

2) Η.Π.Α. Η Παναγιώτα Χρ. Μπαζαλέκου και ο Αθανάσιος Ζώνιος απέκτησαν κορίτσι.

3) ΑΘΗΝΑ: Η Βαγγελιώ Σπ. Κοσμά και ο Κώστας Μερτίκας απέκτησαν αγόρι.

Να τους ζήσουν!

Βαφτίσια

1) ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Η Θεανώ και ο Παναγιώτης Λ. Τσιούρης βάφτισαν το αγοράκι τους. Ο ανάδοχος του χάρισε το όνομα Λεωνίδα.

2) ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Η Αικατερίνη και ο Γεώργιος Αχ. Αγγέλης βάφτισαν το αγοράκι τους. Ο ανάδοχος του χάρισε το όνομα Αχιλλέας.

Να τους ζήσουν!

Αρραβώνες

Η Παρασκευή Στ. Μπόκα, κόρη της χωριανής Μαρίας Ι. Λάμπρη, αρραβωνιάστηκε με το Γιώργο Ντόβα από το Πέραμα.

Συγχαρητήρια και καλά στέφανα!

Γάμοι

1) ΗΠΑ: Στις 31 Μάρτину έγιναν οι γάμοι του Γεωργίου Ν. Παππά και της Μαρίας Νοράγκα από την Ατλάντα ΗΠΑ.

2) ΗΠΑ: Στις 5 Ιουλίου έγιναν οι γάμοι της Μαρίας Αρ. Παππά και του Μαρκέλου Ξηνού από τη Χίο.

3) ΞΑΝΘΗ: Στις 5 Ιουλίου ώρα 8 μ.μ. στο ναό Αγίων Αποστόλων Ξάνθης έγινε ο γάμος του Γεωργίου Τζάστα, καθηγητή φυσικής και της Λαμπρινής Δ. Νικολού, δασκάλας. Μετά το γάμο έγινε το γλέντι στο κέντρο «Ρομάντζο» Ξάνθης. Επακολούθησε γλέντι μέχρι το πρωί. Κουμπάρος ο Αθανάσιος Γιαννακίδης. Δ.Ν.

4) ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Στις 5 Ιουλίου έγιναν ταυτόχρονα οι γάμοι του Δημητρίου Σωτ. Μαγγίνα με την Αικατερίνη Ντόβα από το Πέραμα και της Ελένης Σωτ. Μαγγίνα με τον Κώστα Μέμο από το Τρίκοφο Θεσπρωτίας.

5) ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Στις 19 Ιουλίου έγιναν οι γάμοι του Ηλία Κ. Ζιάδρα και της Αλέκρας Μπασούνα από το Μεγ. Πεισιτέρη.

6) ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Στις 26 Ιουλίου έγιναν οι γάμοι του Αθανασίου Απ. Παπαγεωργίου και της Παναγιώτας Χρ. Κιατοσέφτη.

Να ζήσουν ευτυχισμένα!

Μνημόσυνα

1) ΔΕΜΑΤΙ: Στις 12 Ιουλίου έγινε ανακομιδή των οστών και 7ετές μνημόσυνο στη μνήμη του Κων(ν)ου Ντάφν.

2) ΜΗΛΙΩΤΑΔΕΣ: Στις 19 Ιουλίου έγινε ανακομιδή των οστών και 7ετές μνημόσυνο στη μνήμη της Ελευθερίας Δ. Μπότση.

Αιώνια τους η μνήμη!

«Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ»

Μηνιαία Έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάρχων Ζαγορίου.

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υπεύθυνος έκδοσης σύμφωνα με το Νόμο:

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Βασίλης Κ. Σπύρου
 2. Νικόλαος Δ. Μπαζαλέκος
 3. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
 4. Δημήτριος Β. Οικονόμου
 5. Δημήτριος Ι. Τσικουράς
- Μηλιωτάρχες Ιωαννίνων
Τηλ. στις Μηλιωτάρδες
0656 — 31244
Τηλ. στα Γιάννινα
0651 — 20217

υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΚΑΜΗΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για φυσικά πρόσωπα
Εσωτερικού Δρχ. 600
Εξωτερικού Δολάρια 10
Μάρκα 25
Για Νομικά πρόσωπα Δρχ. 1.000

Διαφημίσεις: με ιδιαίτερη συμφωνία.

Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται. Τα γραπτά πρέπει να είναι γραμμένα σε δημοτική γλώσσα και τονισμένα με το μονοτονικό σύστημα τενισμού, ορθογραφημένα, καθαρογραμμένα και ευανάγνωστα.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗ και τις απόψεις της Εφημερίδας ή του Συλλόγου.

ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Βασίλης Κ. Σπύρου
2. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
3. Γιάννης Σπ. Σακκάς
4. Δημήτριος Β. Οικονόμου

ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

«ΤΟΝ ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ

ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ

ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ

ΓΡΑΨΤΕ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Η συμμετοχή... στην εκδρομή του Συλλόγου...

Του Θανάση Γ. Μπαζούκα

Είχα υποσχεθεί στον εαυτό μου, είχα «ορκιστεί», που λέμε, να μην ξαναγράψω στην Εφημερίδα αυτή, επειδή όταν προσπάθεις να γράφεις την αλήθεια, γίνεσαι «κακός» και μισητός από μερικούς, που νομίζουν πως τα ξέρουν όλα και δεν πιστεύουν στην πολυφωνικότητα και στη διαπάλη των αντιλήψεων στον σύγχρονο κόσμο.

Η «κλασική», όμως αδιαφορία, η αδράνεια και γενικά η συμπεριφορά και η στάση μερικών χωριανών για τον Πολιτιστικό Σύλλογο, για ένα Σύλλογο που κοπιάσαμε και κάναμε θυσιές όλοι μας να γίνει και να κρατηθεί ζωντανός, μου δημιούργησαν τέτοια ερεθίσματα και μου προξένησαν τόσο λύπη, ώστε αναγκάστηκα να αθετήσω την πιο πάνω υπόσχεση στον εαυτό μου, να γίνω «επιπόρκος», και να καταπιαστώ με ένα θέμα, που για μένα δεν είναι δευτερεύον, ούτε πιαρυνικήδα, αλλά σοβαρό και με προεκτάσεις...

Πρόκειται για την ημερήσια εκδρομή στο Ζάλογγο — Αρχαία Κισσώπη — Νεκρομαντείο — Πάργα, που διοργάνωσε το Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάρχων στις 12 Ιούλη. Βέβαια, η οργάνωση, η επιλογή των γεωγραφικών χώρων και το πρόγραμμα της εκδρομής, ήταν καθόλα σωστά και μελετημένα. Όσοι «φτωχοί» «θαγνεύεις» πήγαμε στην εκδρομή, περάσαμε ευχάριστα και αποκτήσαμε πλούσιες και ποικίλες εμπειρίες και κύρια όσοι πέρασαν τα μέρη αυτά για πρώτη φορά.

Ήταν μια εκδρομή μορ-

φωτική και ψυχαγωγική, ήταν ένας συνδυασμός «του τερπνού μετά το ωφέλιμου».

Εκείνο, όμως, που με σοκάρησε και μου προξένησε απογοήτευση, ήταν η φτωχή, η φτωχότατη συμμετοχή, ή μάλλον η μη συμμετοχή, των μελών του Συλλόγου και των λοιπών χωριανών στην εκδρομή αυτή, που γίνεται μια φορά το χρόνο. (Δυστυχώς, πέρυσι δεν πραγματοποιήθηκε επίσημη εκδρομή του Συλλόγου, για τους ίδιους ακριβώς λόγους που θα επισημάνω παρακάτω).

Είναι μια κατάσταση απεχθή, παράδεχτη και ένα φαινόμενο βαθύτατα αντισυμβατικό.

Ίσως, το γεγονός αυτό καθαυτό, να μη θεωρηθεί από μερικούς συμβατικό και άξιο λόγου. Αυτό, όμως, που πρέπει να μας ανησυχεί και να μας προβληματίζει, δεν είναι το συγκεκριμένο γεγονός — (δεν χάλασε ο κόσμος που δεν πήγαν όλοι εκδρομή) — αλλά ο τρόπος που σκέπτονται και ενεργούν μερικοί, όταν πρόκειται για τα κοινά.

Η προσοχή μας πρέπει να επικεντρωθεί στο φαινόμενο του παροπλισμού, στην παθολογική αδιαφορία, στον εκαδερφισμό, στην έλλειψη ενδιαφέροντος για τα κοινά και στην απουσία κοινωνικής συνείδησης, επισημαίνοντας τον κίνδυνο που διατρέχουμε σαν Σύλλογος, σαν Χωριό και, κατ' επέκταση, σαν Κοινότητα.

Είναι αδιανόητο, ένας Σύλλογος με 150 μέλη περίπου και ένα Χωριό με 180 μόνιμους κατοίκους, να μη μπορεί να συμπλη-

ρώσει ένα Λεωφορείο για εκδρομή.

Ας αφήσουμε, που έπρεπε και τα μέλη των άλλων δύο Συλλόγων να συμμετάσχουν πρόθυμα στην εκδρομή αυτή, γιατί πολλά είχαν να ωφεληθούν.

Όλοι γνωρίζουμε ότι σκοπός των Συλλόγων είναι, εκτός των άλλων, και η επαφή των μελών μεταξύ τους, καθώς και η ανάπτυξη δεσμών και κοινών προσπαθειών, για την καλλιέργεια αδερφικών σχέσεων και πνεύματος αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και αμοιβαίας κατανόησης.

Η μαζική συμμετοχή σε τέτοιες ή παρόμοιες εκδηλώσεις, οπωσδήποτε ενισχύει την επίτευξη των σκοπών αυτών και συμβάλλει στην εκπαιδευτική, ανόρθωση του χωριού.

Φτάσαμε στο σημείο, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου να προσπαθεί απεγνωσμένα την τελευταία στιγμή, με παρακά-λεια, να γεμίσει το Λεωφορείο, επειδή η εκδρομή ήταν προγραμματισμένη και δεν μπορούσε να α-ναβληθεί, γιατί το Δ.Σ. είχε αναλάβει ορισμένες δεσμεύσεις και υποχρεώσεις απέναντι στο Τουριστικό Γραφείο που διάβασε το Λεωφορείο. Λες και η εκδρομή ήταν μόνο προσωπική υπόθεση των μελών του Δ.Σ. και δεν αφορούσε όλους τους χωριανούς. Λες και τα μέλη του Δ.Σ. ήθελαν την εκδρομή για δική τους μόνο ευχαρίστηση και ψυχαγωγία...

Αυτά τα πράγματα, οπωσδήποτε, δεν είναι σοβαρά και δεν πρέπει να συμβαίνουν. (Συν. στη σελ. 4)

Όλα τα μέλη του Συλλόγου έχουν καταστατική και ηθική υποχρέωση να συμμορφώνονται με τις αποφάσεις του Δ.Σ., άσχετα αν συμφωνούν με αυτές, και να μην παρεμβαίνουν προσκόμματα στην υλοποίηση αυτών. Πρέπει να ενισχύουν, με κάθε τρόπο και με όλες τις δυνατότητες τους, τους σκοπούς, τις επιδιώξεις και τις πρωτοβουλίες του Συλλόγου, γιατί ο Σύλλογος είναι δικό μας δημιούργημα και δεν μας τον επέβαλε κανένας. Επομένως, σαν δικό μας δημιούργημα, αποτελεί και τον καθρέφτη του Χωριού μας προς τα έξω, προς την κοινή γνώμη. Το Διοικητικό Συμβούλιο το εκλέξαμε εμείς και δεν εκλέχτηκε, ούτε από Αλβανούς, ούτε από Τούρκους γι' αυτό αδήριτη ανάγκη επιβάλλει η συμπαράσταση και η δόθειά μας προς αυτό να είναι αμερίστη, ολόπλευρη και ολόψυχη και χωρίς σκοπιμότητες.

Επειδή, μερικοί από μας, έτυχε να αποκτήσουμε ένα Ι.Χ. αυτοκίνητο και να κάνουμε και μερικά χρήματα, δεν πρέπει να περριφρονούμε τους άλλους συγχωριανούς μας, τους φίλους μας και γενικά το κοινωνικό περιβάλλον, που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε και να αποξενωνόμαστε απ' αυτούς, αποφεύγοντας τη συμμετοχή μας σε μαζικές και συλλογικές εκδηλώσεις. Αυτή η νοοτροπία είναι επικίνδυνη και πρέπει να την πολεμήσουμε, είναι νοοτροπία νεόπλουτου επαχθή και δεν πρέπει να την αφήσουμε να μας κυριεύει. Αυτή η νοοτροπία (Συν. στη σελ. 4)

Η συμμετοχή... στην εκδρομή του Συλλόγου...

(Συν. από τη σελ. 3)
καλλιεργεί τον ατομισμό και εμποδίζει την επικοινωνία και τις προσωπικές σχέσεις μεταξύ όλων των συνανθρώπων. Φέρει την αποξένωση και τη μοναξιά, δημιουργεί ανασφάλεια και τελικά μας αποπροσανατολίζει.

Το κλείσιμο στο «καθούκι» μας, η περιχαράκωση στον εαυτό μας και στον οικογενειακό μας μόνο περιγύρο, εγκυμονεί ανεπιθύμητες καταστάσεις, δημιουργεί άτομα μονοδιάστατα, αποκομμένα από το σύνολο της κοινωνικής ζωής και, σε τελική ανάλυση, «περιθωριακά». Αντίθετα, η ενεργή και αυθόρμητη συμμετοχή μας σε ομαδικές εκδηλώσεις, βοηθάει στη διαμόρφωση σωστής κοινωνικής συμπεριφοράς, συνείδησης κοινωνικού χρέους και στη συγκρότηση της συλλογικότητας.

Με τον εαυτό μας και την οικογένειά μας είμαστε μαζί και το κουβεντιάσουμε όλες, σχεδόν, τις ημέρες του χρόνου.

Λίγες, όμως, ευκαιρίες μας δίνονται για να ανταμώσουμε με το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον (χωριανούς, φίλους, γνωστούς κλπ.), να κουβεντιάσουμε με όλους, να ανταλλάξουμε σκέψεις, απόψεις και ιδέες και να διασκεδάσουμε όλοι μαζί. Εξάλλου, τα πανηγύρια και οι γιορτές παλιά, καθώς και οι γάμοι, αυτό το σκοπό είχαν. Το αντάμαμα, όσο ήταν μπορείτό, περισσότερων ανθρώπων. Αλλά και σήμερα οι διάφοροι Πολιτιστικοί Σύλλογοι, με τις εκδρομές και τις άλλες εκδηλώσεις που διοργανώνουν, αυτόν ακριβώς το σκοπό επιδιώκουν. Έτσι, εκτός των άλλων, αμβλύνονται και οι τυχόν αντιθέσεις, που υπάρχουν μεταξύ μας.

Μια εκδρομή με την οικογένειά μας, δε λέει και πολλά πράγματα, είναι

κάτι το συνηθισμένο, είναι μια πράξη ρουτίνας και σύντομα την ξεχνάμε. Ενώ, αντίθετα, μια συλλογική εκδρομή σωστά οργανωμένη, όπου η συμμετοχή είναι μαζική, είναι το κάτι άλλο, έχει άλλη χάρη, παίρνει άλλη διάσταση, πανανθρώπινη, θα λέγαμε. Μένει στη μνήμη μας χαραγμένη για πολύ καιρό. Κανένας από μας, ασφαλώς, δεν ξεχάσε τις εκδρομές που κάναμε με τα Σχολεία (Δημότικό, Γυμνάσιο κ.λ.π.). Για τέτοιες εκδρομές αξίζει τον κόπο να κάνουμε και μερικές θυσιές.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, που μας απασχολεί, παρατηρήθηκε και το εξής παράδοξο και αντιφατικό. Αυτοί που κληγορούσαν το Δ.Σ. του Συλλόγου γιατί δεν μπόρεσε πέρυσι να οργανώσει εκδρομή και φώναζαν να γίνει οπωσδήποτε φέτος η εκδρομή αυτή. Αυτοί οι ίδιοι, όχι μόνο δεν ήρθαν στην εκδρομή, αλλά προσηύχονταν να συμμορφωθούν και την πραγματοποίησή της. Μην μου πείτε, πώς αυτό δεν εγγίζει τα όρια του παράλογου; Μόνο από ανεγκέφαλα όντα μπορεί κανένας να περιμένει τέτοιες ενέργειες.

Και κάτι ακόμα. Είπαν κάποιοι, που ρωτήθηκαν αν θα έρθουν εκδρομή: «Δεν πάμε εμείς εκδρομή με τους Δεματάτες, είναι χωριάτες και κουτσομάτιοι...». Κι ας ήταν κι αυτοί Δεματάτες.

Καταγράφω τη στίχομυθία αυτή, επειδή φοβάμαι ότι την ίδια νοοτροπία έχουν και πολλοί άλλοι χωριανοί μας (άντρες και γυναίκες), που επηρεάζει τις αποφάσεις και τις ενέργειές τους. Είναι μια κατάσταση επικίνδυνη νοσηρή, που πρέπει να απαλλαγούμε απ' αυτή το γρηγορότερο.

Και το χειρότερο και θλιβερό συνάμα είναι ότι,

ακόμα και εκλεγμένα μέλη των Διοικητικών και Εποπτικών Οργάνων του Συλλόγου, «έλαμψαν» της απουσίας των από την εκδρομή αυτή. Εδώ τα λόγια και τα οχόλια περιπεύδουν...

Για όλα, βέβαια, θα υπάρχουν πάντοτε έτοιμες και προκατασκευασμένες «δικαιολογίες». (Είχα δουλειά, δεν είχα λεφτά, ήμουν κουρασμένος, δεν το έμαθα κ.λ.π.). Τέτοιες, όμως, πρόχειρες και φτηνές δικαιολογίες όλοι μας μπορούμε να σκαρφιστούμε. Όλοι μας μπορούμε να κατασκευάσουμε ένα «άλλοθι», που θα μας απαλλάξει από τις ευθύνες μας. Όταν, όμως, υπάρχει θέληση όλα τα εμπόδια παραμερίζονται και τα μικροπροβλήματα λύνονται. «Η γυναίκα, όταν δεν θέλει να ζυμώσει, όλη μέρα κοσκινίζει». Το γεγονός δε, ότι οι εκδρομές και όλες οι εκδηλώσεις αποψοδίζονται και προγραμματίζονται ένα και δύο μήνες γρηγορότερα και ανακοινώνονται και από την Εφημερίδα, δεν μας αφήνει και πολλά περιθώρια για «δικαιολογίες» και σωτήρια «άλλοθι». Επί πλέον, θα πρέπει να απαλλαγούμε από την κακή συνήθεια, που έχουμε σαν νεοέλληνες και που μας έχει γίνει «δεύτερα φύσις», να αποφασίζουμε και να ενεργούμε στη ζωή μας απρογραμμάτιστα, επιπόλαιο, με προχειρότητα και διασύννη και την τελευταία στιγμή. Να πάψουμε να είμαστε «ετερόφωτα όντα», αλλά «αυτόφωτα». Στις αποφάσεις και στις κρίσεις μας να μην επηρεαζόμαστε από τους άλλους, αλλά η επιλογή να είναι δική μας και νηφάλια. Στην προκειμένη περίπτωση, μόλις ανακοινώνεται μια εκδρομή ή άλλη εκδήλωση, να τρέχουμε σιέως να δηλώνουμε, αυθόρμητα και χωρίς παρακάλια,

συμμετοχή και να μην περιμένουμε τι θα κάνουν οι άλλοι. Από 'κει και πέρα, το μόνο μέλημα μας θα είναι η σωστή οργάνωση, η μαζικοποίηση και η επιτυχία της εκδήλωσης που συμμετέχουμε. Είναι απαράδεκτο να ψάχνουμε την τελευταία στιγμή για κάποια θέση. Αυτό δυσχεραίνει, μεταξύ των άλλων, και τους οργανωτές της όποιος εκδήλωσης.

Επειδή υποψιάζομαι ότι σας «ζάλισα», με τις επισημάνσεις, τις «πατερναλιστικές» αντιλήψεις και τις «υποθήκες» μου, θα πρέπει κάπου εδώ να σας αφήσω να ξεκουραστείτε και να αυτοσυγκεντρωθείτε... με την εξής σκέψη, ως Συμπέρασμα:

— Δεν θα πρέπει ν' αφήσουμε το ΕΓΩ, κραυγάζοντας «ο σώζων εαυτόν σωθήτω», να χλευάζει το ΕΜΕΙΣ...

Αλλά, ας γίνουμε και λίγο αισιόδοξοι στο τέλος. Αρκητή «μαυρίλα» πλάκωσε... Ας ελπίσουμε ότι τα πράγματα θα βελτιωθούν και του χρόνου θα είναι πολύ καλύτερα...

Θέλω να πιστεύω ότι δεν θα συμβεί αυτό που συμβαίνει με τα παιδιά του κόρακα, που «όσο πάνε και μαυρίζουν»...

Η φωνή μου αυτή, που μοιάζει, δυστυχώς, με «κραυγή» απελπισίας και αγανάκτησης, ίσως ξυπνήσει το «θεριό» που έχουμε μέσα μας και μας λέγεται Συνείδηση...

Ίσως αφυπνίσει μερικούς, έστω και ελάχιστους, και τους ευαισθητοποιήσει...

Κολακεύομαι να πιστεύω ότι η φωνή αυτή δεν θα μείνει «φωνή βοώντος εν τη ερήμω».

Ας περιμένουμε... Ο χρόνος θα το δείξει

Επιστολές

Φιλαδέλφεια, Ιουνίου 15, 1987

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι, χαιρετε.

Σαν χωριανός αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά κι υπερφάνεια, για το Διοικητικό Συμβούλιο και το Σύλλογο Μηλιωτάρων, που εργάζεστε τόσο σκληρά και συνεχίζετε το ευνόμων έργο να γράφετε την εφημερίδα, «Ο Παλμός των Μηλιωτάρων» και να μας ενημερώνετε για τα νέα του χωριού μας και των συμπατριωτών μας. Εύχομαι όπως ο Θεός σας χαρίζει υγεία και δύναμη να συνεχίζετε να διατηρείτε την εφημερίδα. Εμείς που δρισκομάστε μακριά στα ξένα νιώθουμε ιδιαίτερη ευχαρίστηση κάθε φορά που λαβαίνουμε την εφημερίδα.

Σας στέλνω επιταγή 50 δολларίων, όπως πληρωθεί η συνδρομή και το υπόλοιπο προς ενίσχυση του Συλλόγου. Με πατριωτικούς χαιρετισμούς και εκτίμηση.

Ελευθέριος Αγγέλης

ΤΟ Δ.Σ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΔΕΜΑΤΙΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑΣ
Η.Π.Α.

1. Γ. Τσιόδουλος
Πρόεδρος
2. Γ. Κ. Χαράλαμπος
Γραμματέας
3. Χ. Καραγιάννης
Αντιπρόεδρος
4. Παν. Αρ. Οικονόμου
Ταμίας
5. Ν. Γ. Παππάς
μέλος
6. Ιωάν. Μπαρμπαλιός
μέλος
7. Ιωάν. Κ. Αγγέλης
μέλος
8. Ευθ. Καραγιάννης
μέλος
9. Γ. Ηλ. Κούλας
μέλος

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ

ΙΑΤΡΕΙΟ

Το Αγροτικό Ιατρείο Μηλιωτάρων μεταφέρθηκε από το σπίτι του Βασιλείου Μιχαζαλέκου σε οικία που παραχώρησε δωρεάν για το σκοπό αυτό ο Γεώργιος Κιτσάκης. Ο Σύλλογός μας και όλοι οι χωριανοί ευχαριστούν το Γεώργιο Κιτσάκη για την παραχώρηση αυτή. Έτσι λύθηκε προσωρινά ένα σημαντικό πρόβλημα του χωριού μας.

ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Πυρκαγιά εκδηλώθηκε στις 22 Ιουλίου στη θέση «Σαιντίκου», κοντά στο μύλο από άγνωστη αιτία. Η φωτιά έκαψε μια πλαγιά με πικρινάρια κυρίως και σβήστηκε από κατοίκους του Δεματίου και της Ιτέας. Όταν έφτασε η Πυροσβεστική η φωτιά δρισκόνταν υπό έλεγχο και αποτέλειωσε το έργο της κατάσβεσης της πυρκαγιάς κι έτσι δεν εξαπλώθηκε σε περισσότερη έκταση.

ΔΩΡΕΕΣ

Ελευθέριος Αγγέλης δρχ. 4700
Γεώργιος Δ. Μπότσαρης δρχ. 2000
Ευθύμιος Μπέλλος δρχ. 700
Σωτήριος Μαγγίνας δρχ. 400 δρχ.
Δημήτριος Β. Οικονόμου (Αθηνάς) δρχ. 1270.

ΕΙΡΗΝΗ

Στις στέγες τραγουδάνε αποδόνια

στους κάμπους σε σκουριασμένα κανόνια
κοπάδια κυλούν τα χελιδόνια...

Ειρήνη, Ειρήνη, Ειρήνη

σ' όλη τη Γη

και πικρυνά δεν θα μείνει

κανόνι για όπλο πολέμου στιγμή.

Στα βουνά τα ποτάμια κυλούνε

τα λαγάρια ντρά τους και τραβούνε

δρόμους που κουφάρια δεν σκεπούνε

Ειρήνη, Ειρήνη, Ειρήνη

το όνομά σου κι στη μάχη αντηχεί

και άμα βέλουμε να υπάρξεις

εσύ αντί του πολέμου θα άρχεις

Στους δρόμους παίζουν μύρια παιδιά

στα πρόσωπα ζωγραφισμένη χαρά, όχι φωτιά

κι όλα κυλούνε για πιο ψηλά...

Ειρήνη, Ειρήνη, Ειρήνη

το όραμά σου μας ενώνει, μας οδηγεί

Ειρήνη, Ειρήνη, Ειρήνη

μάνα στο πλευρό του κόσμου όλου ΕΣΥ.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΙΑΒΡΑΣ

ΥΠΑΓΩΓΗ ΜΟΝΑΔΩΝ
ΣΤΟΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΝΟΜΟ

Το Μάρτ του '87 εγκρίθηκε η υπαγωγή των παρακάτω μονάδων στον αναπτυξιακό νόμο 1262/82.

1) Δημήτριος Λιόλιος:
Εκσυγχρονισμός πτηνο-

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Στο Γυμνάσιο Μηλιωτάρων θα εγγραφούν υποχρεωτικά για το σχολικό έτος 1987-88 οι μαθητές από τα χωριά: Δεμάτι, Πέ-

τροφικής μονάδας στην Ποταμιά Κρυόβρυσης συνολικής δαπάνης 2.900.000 δρχ.

2) Απόστολος Σιαραμπής:
Επέκταση εκσυγχρονισμού μελισσοκομικής μονάδας στη Μεγ. Γότιστα δαπάνης 1.180.000 δρχ.

τρα, Ιτέα, Μεγ. Γότιστα, Μικ. Γότιστα, Καρυνές, Καβαλλάρη, Μπαλντούμα, Τρίστενο, Γρεβενίτι, Φλαμπουράρι, Ελατοχώρι, Βοβούσα και Μηλιωτάρους.

ΤΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας δημοσιεύσαμε επιστολή του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτών προς την Ιστορική — Λαογραφική Εταιρεία Ζαγορίου και το Κέντρο Ερευνών Ζαγορίου, που αφορούσε τη σχέση των Μηλιωτών με το Ζαγόρι.

Στο φύλλο αυτό δημοσιεύουμε απάντηση για το θέμα αυτό του Επιστημονικού Διευθυντή του Κέντρου Ερευνών Ζαγορίου κ. Μιχάλη Αράπογλου, η οποία αποτελεί εισήγηση του ιδίου προς το Δ.Σ. του Κ.Ε.Ζ.

«Κύριοι,
Με αφορμή το έγγραφο, 30.1.87, Αρ. Πρωτ. 7) του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτών που αναφέρεται στα γεωγραφικά όρια του Ζαγορίου και πιο ειδικά με το αν ο οικισμός Μηλιωτών είναι Ζαγοροχώρι ή όχι, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

Οι παράμετροι που καθορίζουν ένα γεωγραφικό χώρο, κατά κύριο λόγο, είναι ιστορικοί και γεωφυσικοί. Βέβαια θα μπορούσε κανείς να αναφερθεί και στην πολιτιστική ταυτότητα ενός χώρου, όμως τα όριά της, ιδίως στα σύνορα του γεωγραφικού χώρου, δύσκολα καθορίζονται με σαφήνεια. (π.χ. Ζαγόρι — Πωγώνι ή Βωβούσα — Περιβόλι και Σαμαρίνα).

Η σημαντικότερη ιστορική πηγή για το Ζαγορήσιο χώρο είναι ο Ι. Λαμπρίδης στα ΖΑΓΟΡΙΑΚΑ, (Ηπειρωτικά μελετήματα, τεύχος 8ο μέρος πρώτο) που τυπώθηκαν στην Αθήνα το 1889.

Ο Ι. Λαμπρίδης στην εισαγωγή των «Ζαγοριακών» όπου περιγράφεται ο Ζαγορήσιος χώρος και αναφέρονται οι Ζαγορήσιοι οικισμοί δεν περιλα-

βάνει τον οικισμό Μηλιωτών. Βέβαια, στο κεφάλαιο «Αρχαία και ενεστώτα του τμήματος καθόλου έποψις» αναφέρεται στους Μηλιωτάδες κι άλλους οικισμούς στηριζόμενος στο «Χρονικό της Βοτσάς» και σε «Αυτοκρατορικό διάταγμα» του 1678 σύμφωνα με τα οποία 60 χωριά αποτελούσαν το Ζαγόρι.

Όμως, η αυξομείωση του αριθμού των οικισμών προέρχεται από την ανάγκη εκμετάλευσης των διοικητικών «προνομίων» και όχι από την μετακίνηση των ορίων του Ζαγορήσιου χώρου.

Άλλη ιστορική πηγή για το Ζαγόρι είναι η «Χρονογραφία της Ηπείρου» που έγραψε ο Παναγιώτης Αραβαντινός ο Πάργιος και τυπώθηκε σε δυο τόμους το 1856 στην Αθήνα.

Στο δεύτερο λοιπόν, τόμο, της «Χρονογραφίας της Ηπείρου» που παρατίθενται πίνακες με τις περιοχές της διοίκησης Ιωαννίνων και τα χωριά που περιλαμβάνουν, ο οικισμός Μηλιωτών εμφανίζεται στην περιοχή ΜΑΛΑΚΑΣΙΟΥ, (σελίδα 336, τόμος 6', Χρονογραφία της Ηπείρου, 1856) και όχι στην περιοχή του Ζαγορίου.

Επιπλέον, στους παραπάνω αναφερθέντες πίνακες, σημειώνεται για κάθε χωριό αν είναι ελεύθερο, ιδιόκτητο ή εθνικό.

Έτσι ενώ όλοι οι Ζαγορήσιοι οικισμοί, σύμφωνα με τους πίνακες Αραβαντινού, είναι ελεύθεροι (πλην του Γεροπλατάνου, Αγίου Μηνά και Μεσοβουνίου), οι Μηλιωτάδες είναι ιδιόκτητος οικισμός δηλαδή τσιφλίκι.

Το στοιχείο αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί η «ελεύθερη διοίκηση» του Ζαγορήσιου χώρου αποτελεί έναν από τους βασικότερους λόγους που κα-

θορίζουν τα γεωγραφικά όρια.

Θα κλείσουμε την εισήγηση μας σημειώνοντας, ότι ανεξάρτητα από τις κοινωνικές ομάδες, (π.χ. Ζαγορήσιοι, Σαρακατσάνοι, Βλάχοι, Γύφτοι κλπ.) που κατοικούν έναν χώρο, τα ιστορικά γεωγραφικά όριά του παραμένουν τα ίδια.

Βέβαια σήμερα παρουσιάζεται το φαινόμενο ορισμένα χωριά να αισθάνονται περισσότερο Πωγωνήσια (π.χ. Ραβένια) ή Ζαγορήσια (π.χ. Μηλιωτάδες), αυτό είναι θέμα πολιτιστικής και κοινωνικής ταυτότητας που στηρίζεται σε ψυχολογικούς παράγοντες (δηλ. τι αισθάνεται κανείς), θέμα που παραμένει στην κρίση σας.

Ιωάννινα 10 Απριλίου 1987.
Ο επιστημονικός διευθυντής του ΚΕΖ

Μιχάλης Αράπογλου

ΧΩΡΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΓΙΑΤΡΟ Η ΠΕΡΙΟΧΗ

Εδώ και τρεις μήνες ολόκληρη η περιοχή έχει μείνει χωρίς αγροτικό γιατρό.

Στα αγροτικά ιατρεία Πέτρας και Γριεβενηπίου δεν υπάρχουν αγροτικοί γιατροί κι έτσι όλα τα χωριά έχουν μείνει χωρίς γιατρό. Γνωρίζουμε βέβαια τα προβλήματα της Πολιτείας για τη στελέχωση των αγροτικών ιατρείων, αλλά δεν μπορεί να μην υπάρχει γιατρός σε μια τόσο μεγάλη περιοχή. Η Δ/νση Υγιεινής πρέπει να φροντίσει για την άμεση στελέχωση αυτών των αγροτικών ιατρείων.

ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΔΕΟΔΟΜΙΑΣ!

(Συν. από τη σελ. 1)
όταν οι λίγοι νέοι που έμειναν στα χωριά μας εμποδίζονται και αποκαρδιώνονται να δημιουργήσουν κάποια εργασία οδηγούμενοι έτσι στην αστυφιλία;

Γιατί το Υπουργείο ή η ΔΕΗ δεν προχωρούν στην οριστική μελέτη του έργου και την οριοθέτησή του ύψους των υδάτων ώστε να γνωρίζουν οι κάτοικοι τι μένει για εκμετάλευση και από τώρα να προγραμματίσουν το μέλλον τους;

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της ανικανότητας των δημοσίων υπηρεσιών για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων της επαρχίας όπως και το ότι κανείς δεν θα μας δώσει απάντηση θετική για την τύχη των κατοίκων της περιοχής.

Είδομεν.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΕΜΑΤΙΟΥ ΣΤΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΗΠΑ
(Συν. από τη σελ. 1)

και αυτό δεν είναι κάτι που το διαπίστωσα στις μεταξύ μας συζητήσεις αλλά και μια πραγματικότητα γιατί σε όλα τα κοινωνικά έργα του χωριού μας η βοήθειά τους είναι μια τρανή απόδειξη. Όλοι επιθυμούν χωριό ενωμένο, αγαπημένο και προοδευμένο. Αυτό θα δίνει μια ιδιαίτερη χαρά και ευχαρίστηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΜΑΝΘΟΣ
Φιλαδέλφεια Ιούλιος 18

1987